

[Alfred Hansen]

selskaber. Vi må naturligvis håbe, at man kan komme videre ad denne vej.

Der er i dag og tidligere fremført særdeles vægtige argumenter for, at man fjerner denne offentlige repræsentation. Man har i hvert fald ikke over for udvalget kunnet dokumentere nytteværdien af disse offentlige repræsentanter, medmindre det er en nytteværdi, at forhenværende og nuværende politikere og folk, der er nært beslægtede med politikere, kan få et lille ben at gnave.

Disse offentlige repræsentanter er, som det også tidligere har været sagt, en slags gidsler for det offentlige. De har ingen tilbagemeldingspligt, de skal bare sidde og følge med, de må ikke engang referere, hvad der sker på bestyrelsesmøderne, og så skal de naturligvis hæve deres gage. Det giver samtidig samfundet en falsk tryghedsfølelse. Samfundet føler sig dækket ind i stor udstrækning gennem disse offentlige repræsentanter, idet man dermed tror, at det offentlige har kontrol med og indseende med, hvad banker og sparekasser, i det aktuelle tilfælde forsikringselskaber, foretager sig internt og eksternt. Det er ikke tilfældet.

Der er ikke grund til at sige ret meget mere om det end blot at konstatere det glædelige, at der er et stort flertal i folketinget, som nu erkender, at offentlig repræsentation ikke giver nogen nytte overhovedet.

Det andet, der har været genstand for diskussion, er selve den strukturelle opbygning af forsikringstilsynet. Vi har i grunden fra retsforbundets side været tilfredse med det hidtidige forsikringsråd. Nu vil man opbygge en ny pyramide, et nyt system, omfattende såvel et direktorat som et råd. Det, man kunne have forestillet sig ville blive aktuelt om kort tid, og det, man kan undre sig over at ministeren ikke allerede på nuværende tidspunkt har taget initiativ til, er at fremsætte forslag om, at der skal være et koordinerende organ til at holde sammen på alle disse styrelser. Var f.eks. et departement ikke noget for at sikre, at der nu også var en vis korrespondance mellem råd og direktorat, og hvem der ellers skal føre dette tilsyn?

Det er jo et digert værk, det består af ikke mindre end 276 paragraffer, som altså må anses for nødvendige, for at der kan drives forsikringsvirksomhed her i Danmark. Nej, det er naturligvis ikke, fordi det er nødvendigt for at sikre, at der drives forsikringsvir-

somhed på betryggende vis for forbrugerne her i Danmark. Det er udelukkende kommet på folketingets bord som følge af EF-dikta-ter.

Med hensyn til disse aspekter skal jeg vente med at komme med indlæg til tredje behandling på torsdag og knytte nogle kommentarer til, hvilke udsigter og hvilke konsekvenser hele lovforslaget får for forbrugerne. Det havde nok været nyttigt, om man i højere grad i udvalget var gået ind i en debat om og en undersøgelse af konsekvenserne for det danske samfund og for de danske forbrugere, hvis man vedtager dette forslag uændret på disse områder, hvor der altså er tale om et maksimumsdirektiv, hvor det nationale parlament, folketinget, ikke har mulighed for at stille større krav om beskyttelse af forbrugerne, end direktivet indebærer.

Jeg vil naturligvis anbefale, at man støtter de ændringsforslag, vi har været med til at stille. Vi ville, hvis det var gået sådan, at ændringsforslag nr. 2 og 3 var blevet nedstemt, have stemt for SFs ændringsforslag om oplysningspligt. Det kan godt være, at hr. Waldorff har ret i, at ministeren kunne fortie, hvad disse oplysninger indebar. Disse skumle motiver vil jeg dog ikke på forhånd skyde ministeren i skoene. Jeg ville have stemt for ændringsforslaget, hvis ændringsforslag nr. 2 og 3 var blevet nedstemt, men det håber jeg ikke bliver tilfældet.

Industriministeren (Erling Jensen):

Det er jo næsten ikke til at leve med den spænding, hr. Alfred Hansen har hensat os i ved at afbryde sit indlæg midtvejs og true med at fortsætte det under tredje behandling. Men vi afventer nærmere.

Jeg skal anbefale, at folketinget stemmer for de af mig stillede ændringsforslag, og afvise de øvrige ændringsforslag.

Jeg bliver jo nok nødt til at konstatere, at et af disse ændringsforslag har sandsynligheden for sig i en vedtagelse, nemlig ændringsforslaget, der fjerner begrebet »en offentlig repræsentant«. Det beklager jeg, for jeg mener, det er en stiltfærdig, men fornuftig ordning, at man i virksomhedsformer, som ikke er rent erhvervsliv, men som samtidig med deres erhvervseffekt har en meget betydelig samfundsøkonomisk effekt, banker, sparekasser, kreditforeninger og forsikringselskaber,